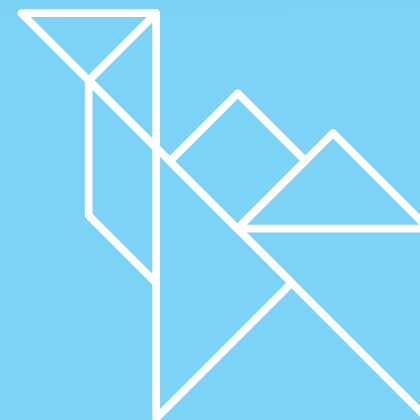
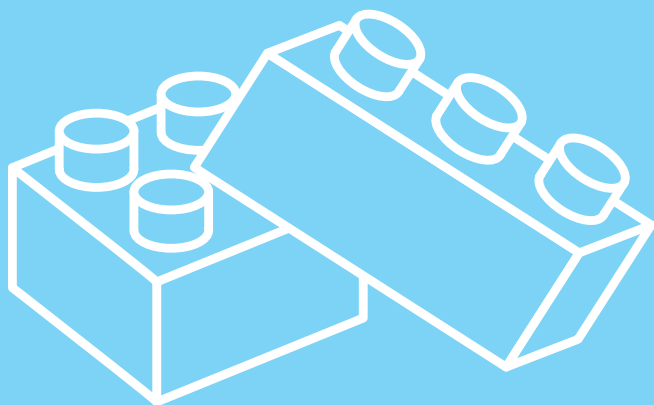

PROPOZYCJE DODATKOWYCH AKTYWNOŚCI

TWORZYWA SZTUCZNE

Pomysłodawcy: Urszula Zimoląg, Dominik Kmita
Fundacja Rozwoju Dzieci im. Komeńskiego

MATERIAŁY DLA OSOBY PROWADZĄCEJ

RAMY TEMATU

Dla własnego komfortu pracy, ale również po to, żeby dzieci dobrze się czuły i mogli jak najwięcej skorzystać z zajęć, zalecamy, żeby liczba dzieci nie przekraczała 12 osób.

Będziemy wspólnie z dziećmi w wieku przedszkolnym i tymi, które dopiero zaczęły chodzić do szkoły, poznawać skąd biorą się tworzywa sztuczne i jak można je wielokrotnie wykorzystywać. Bardzo ważne, żebyśmy swoją mową ciała, zadawanymi w trakcie zajęć pytaniami czy prowadzonymi rozmowami, pokazywali nasze zainteresowanie tym, co dzieci robią. Dorosły powinien pamiętać, że na tym etapie nie ma złych i dobrych odpowiedzi. Każda odpowiedź powinna być dostrzeżona, każde zaangażowanie dziecka w zabawę – choćby przez mrugnięcie okiem w stronę dziecka – zaakceptowane.

Nie powinniśmy zmuszać dzieci do brania udziału w proponowanych przez nas aktywnościach. Wszystkie dzieci zapraszamy do zabawy, ale szanujemy wybór tych, które z nieznanym nam powodów rezygnują. Proponujemy, żeby oprócz miejsca, w którym będziemy się bawić wg pomysłów prowadzącego, wygospodarować miejsce (najlepiej na podłodze), gdzie dzieci będą miały dostęp do zawartości EkoPaki (klocków, kolorowanek). W każdej chwili będą mogły skorzystać z tej alternatywy.

Może ktoś z Was powiedzieć: ten warsztat to nie dla mnie. Ja przecież nie wiem, z czego robi się tworzywa sztuczne. Co ja mogę powiedzieć na ten temat dzieciom? Jeśli macie takie wątpliwości, to może tym lepiej dla całego spotkania. Jeśli jest w Was taka ciekawość świata, którą obserwujemy u dzieci zadających niezliczone pytania: *skąd się to bierze? po co? do czego to służy?* – to znaczy, że możecie razem z dziećmi dowiedzieć się wielu nieznanym rzeczy... A przy tym czerpać dodatkową radość z prowadzenia zajęć!

Oprócz celu spotkania bardzo ważne jest, żeby osoba prowadząca ustaliła z dziećmi podstawowe zasady, które będą obowiązywać na spotkaniu. Proponowaną przez nas zasadą jest danie dzieciom możliwości zabawy lub pracy przedmiotem, który wybrały do momentu, kiedy skończy się ich zainteresowanie tą zabawką albo narzędziem. W momencie, gdy ktoś chciałby zacząć bawić się lub pracować używając przedmiotu, którego ktoś aktualnie używa, musi poczekać lub wziąć coś w zamian. Może też próbować dogadać się z osobą, która ma ten przedmiot. Prowadzący może proponować rozwiązania czasowe: jakiś przedmiot można używać przez określony (np. klepsydrą) okres czasu.

PROPOZYCJE DODATKOWYCH AKTYWNOŚCI

Pomysłodawcy: Urszula Zimoląg, Dominik Kmita | Fundacja Rozwoju Dzieci im. Komeńskiego

KARIERA PLASTIKOWEGO PRZEDMIOTU

POTRZEBNE MATERIAŁY: KOLOROWANKA Z EKOPAKI, FLAMASTRY, KARTKI DO RYSOWANIA.

Zabawa bazuje na rozmowie o powtórnym wykorzystaniu plastikowych rzeczy do produkcji kolejnych przedmiotów. Podczas zabawy dzieci będą mogły wymyślić historię tego, co przydarzyło się butelce, torebce lub pudełku. Ta historia dotyczy zarówno przeszłości, jaki przyszłości przedmiotu. Zaproponuj dzieciom kilka form – wyjaśnij te, których mogą nie znać:

- marzenia plastikowego długopisu – rysunek np. w formie dymku nad długopisem,
- komiks-pamiętnik butelki,
- CV pudełka – tworzenie dokumentu ze zdjęciem, datą urodzenia, karierą – co robiłem
- podanie o pracę linijki, np.: wypisywanie zalet, funkcji, planów na przyszłość i rozwój kariery.

Pamiętaj żeby zostawić dzieciom swobodę w wyborze formy i sposobu opisu. Pozwól dzieciom na twórczą zabawę według ich pomysłów. W tej propozycji nie ma złych rozwiązań – postaraj się pozytywnie skomentować każdy pomysł i wykonanie. Obserwuj uważnie jak dzieci pracują i wyraż zainteresowanie ich działaniem.

GÓRA PLASTIKU

Wyszukajcie wszystkie możliwe przedmioty w bibliotece, które są zrobione z plastiku lub z przewagą plastiku. Te, które nie są za duże lub za ciężkie zgromadźcie w jednym miejscu. Wykorzystajcie także przedmioty z EkoPaki. Opiszcie tę górę plastiku, sprawdźcie, czy jest większa od dziecka, czy mniejsza. Dla porównania i zobrazowania jak wiele plastikowych rzeczy używamy na co dzień, możecie zrobić też drugi- np. z roślin jakie są w bibliotece.

Uwaga – zanim przeprowadzisz z dziećmi zabawę, poinformuj, że robi się przy niej trochę bałaganu. Poproś, by dzieci podkładały przedmioty na miejsce.

TWORZYM WŁASNĄ UKŁADANKĘ

W EkoPace znajduje się wycięty z tworzywa zestaw figur: 2 jednakowe duże trójkąty prostokątne, 1 średni trójkąt prostokątny, 2 jednakowe małe trójkąty prostokątne, 1 mały kwadrat, 1 mały równoległobok. To tangram – chińska łamigłówka, znana od ok. 3000 lat. Zabawa tangramem polega na odtwarzaniu kształtów przedstawionych na obrazku

z wszystkich siedmiu elementów. Utrudnienie polega na tym, że obrazek zawiera jedynie kontury – trzeba samodzielnie ustalić, gdzie powinna leżeć która figura. Można także wymyślać własne wzory.

Aby stworzyć własny tangram wystarczy wziąć arkusz pianki, tektury lub sklejkę – co wolisz. My proponujemy folię piankową, bo jest trwalsza niż papier i łatwiejsza do cięcia niż drewno. Odrysuj poszczególne figury od szablonów i wytnij ze swojego arkusza. Jeśli chcesz, aby Twoja układanka zyskała więcej barw – wymień się z koleżankami i kolegami.

Tangram należy do grupy proekologicznych zabawek i gry, które raz wyprodukowane:

- mogą być używane wielokrotnie i przez osoby w różnym wieku,
- pozwalają tworzyć wiele wzorów,
- ułatwiają ćwiczenie rozmaitych zdolności, np.: manualnych lub umysłowych z pożytkiem dla rozwoju szarych komórek.

Czy znasz inne zabawki lub gry, które też spełniają te wymagania?

SEGREGUJEMY

- W wielu przedszkolach i szkołach odbywa się zbiórka nakrętek od butelek. Najczęściej zebrane nakrętki są przekazywane do organizacji, które zbierają pieniądze na rehabilitację lub leczenie dzieci. Utwórzcie z dziećmi w bibliotece punkt zbierania nakrętek. Poszukacie, może w waszej okolicy jest organizacja, która zbiera takie nakrętki?
- Segregacja śmieci to najprostszy sposób na chronienie środowiska przez wyczerpywaniem się naturalnych zasobów. Jeśli w waszej bibliotece jeszcze nie ma osobnego pojemnika na odpady z tworzyw sztucznych, zorganizuj go i postaw w dostępnym miejscu. Teraz dzieci i rodzice, którzy przychodzą na zajęcia łatwo będą mogli posegregować śmieci i wrzucać je do odpowiedniego pojemnika.
- Śmieci do śmietnika! Sprzątanie świata odbywa się zazwyczaj w szkołach raz w roku. Nie oznacza to jednak, że świat nie wymaga sprzątania częściej. Zorganizuj godzinne wyjście do lasu, na łąkę, do parku, by sprzątnąć najbliższą okolicę. Zaproś rodziców, dziadków dzieci, współpracowników, nauczycieli ze szkoły, osoby z urzędu miasta lub gminy. Podczas „sprzątania świata” sprawdźcie, czy w waszej miejscowości są dostępne kosze na śmieci w parku, przy wejściu do lasu, na osiedlu. Być może ich brak powoduje, że śmieci lądują na trawniku. Napiszcie list do prezydenta miasta lub wójta, w którym opiszecie jak sprzątałyście waszą okolicę i co pomogłoby w zachowaniu większego porządku.